

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาความไม่เสมอภาคของระบบหลักประกันสุขภาพ ในประเทศไทย
คำสำคัญ	ความไม่เสมอภาค/หลักประกันสุขภาพ
นักศึกษา	ยุทธนันท์ ภู่อำ
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ดร. รุ่งแสง กฤตยพงษ์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

แม้ในปัจจุบันประเทศไทยจะมีโครงการหลักประกันสุขภาพที่ดำเนินการโดยรัฐอยู่หลายโครงการและมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่หลายฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และพระราชกฤษฎีกาสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ พ.ศ. 2553 ซึ่งทุกโครงการล้วนมีจุดประสงค์เพื่อให้ประชาชนชาวไทยสามารถเข้าถึงและสามารถใช้บริการด้านการรักษายาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานภายใต้หลักของความเสมอภาคเท่าเทียมกัน แต่ในทางปฏิบัติแล้วยังคงพบปัญหาความไม่เสมอภาคเท่าเทียมกันในการใช้บริการบางประการเรื่อยมา สารนิพนธ์เล่มนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา วิเคราะห์ แนวคิด และหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบหลักประกันสุขภาพเพื่อปรับปรุงและเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาระบบหลักประกันสุขภาพของประเทศไทยให้สมบูรณ์ต่อไปในอนาคต

จากการศึกษาพบว่า ยังคงพบปัญหาบางประการอันเกิดจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับระบบหลักประกันสุขภาพที่ไม่สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2560 มาตรา 47 และมาตรา 55 อันได้แก่ ปัญหาความไม่เสมอภาคในการร่วมจ่ายเงินสมทบ ปัญหาความไม่เสมอภาคในการกำหนดอัตราค่ารักษายาบาล และปัญหาความไม่เสมอภาคด้านสิทธิประโยชน์อื่นๆ อันส่งผลกระทบต่อประชาชนในการใช้สิทธิเข้ารับบริการด้านสุขภาพจากภาครัฐข้อเสนอแนะประกอบด้วย 1) ควรนำแนวความคิดในการร่วมจ่ายเบี้ยประกันหรือจัดเก็บภาษีสุขภาพ มาปรับใช้กับระบบหลักประกันสุขภาพในประเทศไทย เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสมทบเงินดังกล่าว นอกจากนี้การร่วมจ่ายยังเป็นการสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนรู้สึกมีส่วนร่วมและไม่ใช้สิทธิในการรักษายาบาลเกินสมควรและหันมา

คู่มือรักษาสุขภาพให้มากขึ้น 2) ควรคงหลักการจ่ายค่ารักษาพยาบาลในลักษณะเหมาจ่ายรายหัวไว้ เนื่องจากรัฐสามารถควบคุมภาระค่าใช้จ่ายได้ แต่ควรปรับปรุงให้อัตราเหมาจ่ายมีความเหมาะสมกับสถานะสังคมเศรษฐกิจอยู่เสมอและควรมีหน่วยงานรับผิดชอบหน้าที่ในการตรวจสอบการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลอย่างจริงจังเพื่อป้องกันมิให้มีการเบิกจ่ายเกินจำเป็น 3) ควรมีการกำหนดให้ระบบหลักประกันสุขภาพทุกระบบอยู่ภายใต้การดำเนินการขององค์กรหรือหน่วยงานเพียงหน่วยงานเดียว หรือภายใต้การควบคุมของกฎหมายฉบับเดียวกัน เช่น การออกพระราชบัญญัติควบคุมระบบหลักประกันสุขภาพ เพื่อสร้างความกลมกลืนและทำให้เกิดความชัดเจนในทิศทางการพัฒนาระบบหลักประกันสุขภาพของประเทศไทยและสามารถลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านสิทธิประโยชน์ที่เกิดขึ้นต่อไป